

ת"פ 39302/12/20 - מדינת ישראל נגד לוסיה סוטו

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 39302-12-20 מדינת ישראל נ' סוטו(עציר)
תיק חיצוני: 552271/2020

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמת לוסיה סוטו (עצירה)

החלטה

ביום 6.7.21, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ביקש ב"כ הנאשמת להתיר לנאשמת יציאה ממעצר לחופשה בת מספר שעות, לצורך ביקור בנה הקטין במסגרת החינוכית בה הוא שוהה, שכן הנאשמת לא ראתה את בנה מאז מעצרה בחודש דצמבר. לדבריו יש ימים ספציפיים שהצוות המטפל נמצא במסגרת בה שוהה הקטין והוא יוכל להיות נוכח בביקור.

ב"כ הנאשמת ביקש כי היציאה ממעצר לא תהיה בליווי שב"ס, אלא בליווי אחת המפקחות אשר אושרו בעבר על ידי בית המשפט.

ב"כ המאשימה ציינה כי לא תוכל להגיב לגופו של עניין מבלי שתקבל את עמדת שב"ס

לאור עמדת המאשימה הוריתי לשב"ס להגיש עמדתו.

שב"ס הגיש לבית המשפט תשובה מפורטת ומנומקת.

שב"ס הפנה לסעיף 7 לפקודת הנציבות 04.40.00 ממנו עולה כי ככלל עצורים אינם זכאים לצאת לחופשה, לרבות לחופשה מטעמים מיוחדים בתקופת מעצרם.

שב"ס הפנה לשורה ארוכה של פסקי דין שדנו בשאלת היציאה לחופשה ממאסר, לרבות חופשה מיוחדת. בין יתר השיקולים שנשקלים הם מסוכנות האסיר, מעורבות שלילית בבית הסוהר, תיפקודו בין כתלי הכלא וכמפורט בתגובה.

שב"ס ציין כי מברור מול יחידת נוח תרצה, שם מרצה הנאשמת את מאסרה, עולה כי התנהגותה של הנאשמת במעצר שלילית, ביום 25.4.21 הנאשמת הועמדה לדין משמעתי לאחר שהפרה הוראות סוהר. לדברי היחידה אין ליתן בה אמון ואין ליתן לה פריבילגיה ולו לפנים משורת הדין. לדברי שב"ס קיים מידע מודיעיני רלוונטי לגבי התנהגות שלילית בין כותלי

הכלא, מידע אותו מבוקש להציג לעיונו של בית המשפט במעמד הדין.

כאמור, הבקשה הוגשה על ידי ב"כ הנאשמת בגמר טיעוני הצדדים לעונש, מבלי שהוגשה בקשה מבעוד מועד, מבלי שהתקבלה עמדת הצוות החינוכי בו שוהה הקטין, מבלי שהתקבלה עמדת המפקחות עליהן ביקש ב"כ הנאשמת להטיל את מלאכת הפיקוח במהלך החופשה, מבלי שאלו התייצבו בבית המשפט והביעו הסכמתן.

שקלתי את טיעוני הצדדים.

אין ספק שהניתוק הממושך של הנאשמת מבנה אינו דבר קל ופשוט. לא לה ולא לבנה.

כאמור, הנאשמת בסטטוס עצורה ולא אסירה, סטטוס אשר ככלל אינו מקנה זכות לחופשות.

גזר דינה של הנאשמת צפוי להינתן ביום 20.7.21 אשר לאחריו לא תהיה עוד בסטטוס של עצורה.

כאמור, הבקשה ליציאה לחופשה בת מספר שעות, אינה בשל אירוע מיוחד אשר מתקיים במועד קונקרטי (כגון חתונה, ברית, בר מצווה של בן משפחה מקרבה ראשונה, או חלילה - הלוויה) אלא רצון לצאת לחופשה על מנת לפגוש את בנה אותו לא ראתה חודשים ארוכים.

אין מדובר כאמור באירוע חריג, אלא יש להניח שצורך כזה קיים אצל מרבית העצורים והאסירים, ולשם כך נקבעו הקריטריונים הרלוונטים לחופשות.

זאת ועוד, מעבר לכך שאין הצדקה עניינית לחופשה ממעצר בשים לב לכך שאין עסקינן באירוע חריג, אלא שכאמור עולה לכאורה שהתנהגותה של הנאשמת בין כתלי הכלא אינה מצדיקה יציאתה לחופשה, ולו לפני משורת הדין.

לאור כל המפורט לעיל, לא מצאתי הצדקה, בעת הזו, להתיר יציאתה של הנאשמת לחופשה ממעצרה.

המזכירות תעדכן את ב"כ הצדדים ואת הנאשמת.

ניתנה היום, ו' אב תשפ"א, 15 יולי 2021, בהעדר הצדדים.